

คาบสมุทร มลายู' กับ เพื่อนบ้านอาเซียน

- เตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
- เนื้อหาอ่านเข้าใจง่าย

◆ เหมาะสำหรับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ◆

คาบสมุทร มลายู' กับ เพื่อนบ้านอาเซียน

ชนาง อัมภารักษ์

คาบสมุทรมลายูกับเพื่อนบ้านอาเซียน

เรียบเรียง: ชนาง อำภารักษ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

ชนาง อำภารักษ์.

คาบสมุทรมลายูกับเพื่อนบ้านอาเซียน.-- นนทบุรี : นิช, 2557.

72 หน้า.

1. เอเชียตะวันออกเฉียงใต้--ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ. 2. กลุ่มประเทศอาเซียน. I. ชื่อเรื่อง.

327.0959

ISBN 978-616-7797-34-2

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา: บริษัท สำนักพิมพ์ นิช จำกัด

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์: ศ. ดร.วารี นาสกุล รศ.นุชทิพย์ ป.บรรจงศิลป์ รศ. ดร.อภิญญา เลื่อนจวี

รศ.พินิจ ทิพย์มณี ผศ. ดร.ธานี วรภัทร์

บรรณาธิการ: ศิริกัญญา เลี้ยววิเศษ

กองบรรณาธิการ: พิษญา สิทธิบุตร

ออกแบบปก / จัดรูปเล่ม: อธิชา จอกลอย พัชรินทร์ โชคบัณฑิต อัจฉรีย์ อุ่นภมรหล้า

ฝ่ายขายและการตลาด: นันทน์ภัทร์ ทารกิจ

บัญชีและการเงิน: แสงมณี ฉันทะกลาง

พิมพ์ที่: บริษัท ออฟเซ็ทพลัส จำกัด

95/39 หมู่ที่ 84 ถนนสุขสวัสดิ์ ตำบลในคลองบางปลากด

อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ 10290

โทรศัพท์: 0-2461-2161-4 โทรสาร: 0-2461-2165

จัดจำหน่ายโดย: บริษัท สำนักพิมพ์ นิช จำกัด

100/26 หมู่ 10 ถนนนครินทร์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี 11000

โทรศัพท์: 0-2526-5559-61 โทรสาร: 0-2526-5562 เว็บไซต์: www.nichepublishing.co.th

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ไม่อนุญาตให้คัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบ

และวิธีการใด ๆ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากทางสำนักพิมพ์แล้วเท่านั้น

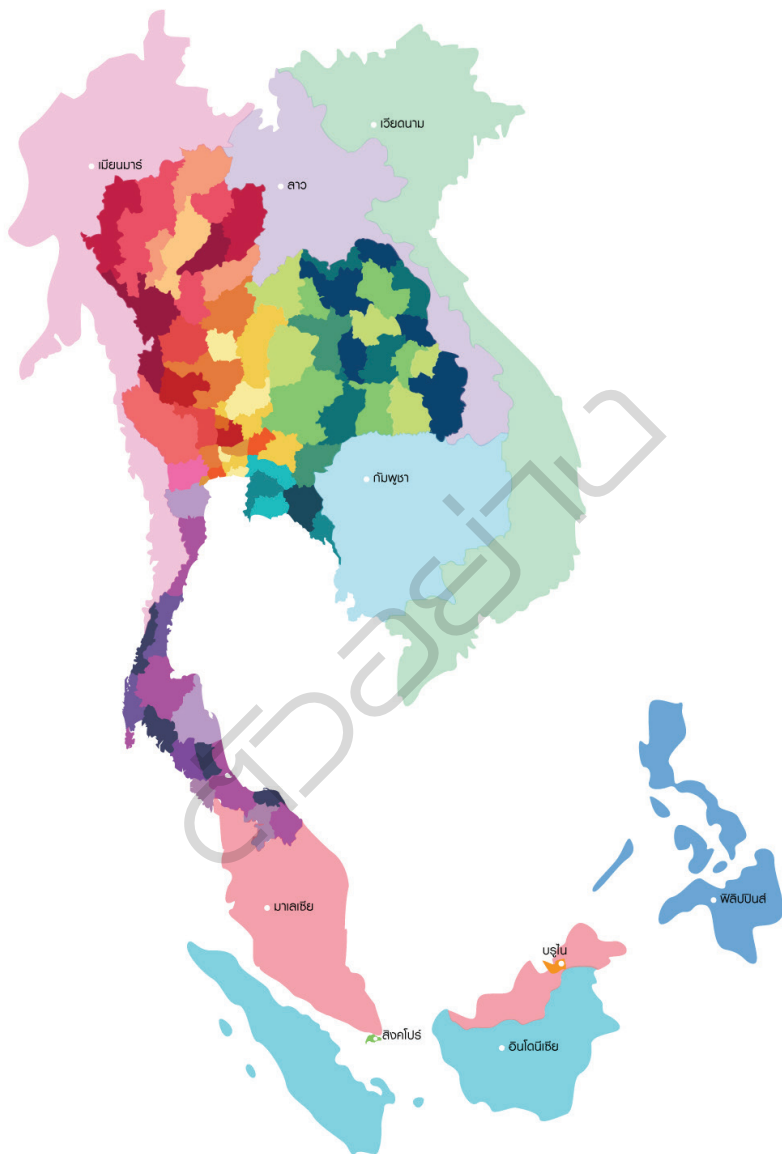
หนังสือชุดกลุ่มภูมิภาคไทยกับเพื่อนบ้านอาเซียน จัดทำขึ้นในระหว่างปี พ.ศ. 2557 ที่ทีมงานผู้เรียบเรียงได้พยายามตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องมากที่สุด หากผู้อ่านพบข้อผิดพลาดในเรื่องเนื้อหาข้อมูลหรือข้อบกพร่องในกระบวนการพิมพ์ โปรดแจ้งตามที่อยู่ข้างต้น

หรือโทร: 0-2526-5559-61 อีเมล: marketing@nichepublishing.co.th

คำนำสำนักพิมพ์

หนังสือชุดกลุ่มจังหวัดในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย กับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน ที่ท่านผู้อ่านถืออยู่นี้ ในหนึ่งชุดมีอยู่ด้วยกัน 5 เล่ม เป็นหนังสือที่เรียบเรียงโดยการค้นคว้าข้อมูลของกลุ่มจังหวัด (Provincial Cluster) ทั้ง 5 กลุ่ม อันได้แก่ กลุ่มล้านนาหรือจังหวัดทางภาคเหนือ กลุ่มอีสานหรือจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มภาคกลาง กลุ่มบูรพาทิศหรือจังหวัดทางภาคตะวันออก และกลุ่มคาบสมุทรมลายูหรือจังหวัดทางภาคใต้ วัตถุประสงค์หลักก็เพื่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาและชาติพันธุ์ของผู้คนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ ตลอดจนศึกษาทำความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด เส้นทางการคมนาคม การติดต่อค้าขาย ผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นชื่อหรือของดีของดังประจำจังหวัด โครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด การแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม ทั้งภายในระหว่างท้องถิ่นด้วยกันเอง และขยายวงกว้างรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนตามแนวชายแดนประเทศ อันได้แก่ ลาว เมียนมาร์ กัมพูชา มาเลเซีย และประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ รวมตลอดถึงประเทศที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มสมาชิกอาเซียน อาทิ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และอินเดีย เป็นต้น

สำนักพิมพ์ขอขอบพระคุณผู้เขียนทุกท่านที่ได้รังสรรค์งานเขียนชุดนี้จนประสบความสำเร็จ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านทุกท่านจะได้รับความรู้ความเข้าใจ สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดนั่นเอง และความร่วมมืออย่างกลมเกลียวทั้งภายในส่วนภูมิภาคกับความเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ (Business Partnership) กับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนในอนาคต และท้ายที่สุดผู้อ่านจะสามารถเตรียมพร้อมปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ เมื่อประเทศไทยต้องเปิดรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC)

แผนที่ประเทศไทยกับเพื่อนบ้านอาเซียน

คำนำผู้เขียน

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องราวของการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับประเทศต่าง ๆ ในคาบสมุทรมลายูซึ่งครอบคลุมพื้นที่หลายจังหวัดในภาคใต้ของประเทศไทย แต่เดิมคาบสมุทรมลายูมีความเป็นมาอันยาวนาน มีความรุ่งเรืองทั้งด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม และจนถึงปัจจุบันก็ยังคงหลงเหลือร่องรอยเหล่านั้นอยู่ การเปิดประชาคมเศรษฐกิจ จึงเป็นโอกาสให้แต่ละประเทศได้ใช้จุดร่วมกันอันแข็งแกร่งนี้เพื่อก้าวหน้าไปพร้อมกัน สร้างความกลมเกลียว มั่นคง และยั่งยืนระหว่างประเทศสมาชิก

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะช่วยให้ผู้อ่านได้ความรู้ ได้ข้อมูลที่จำเป็น และช่วยให้ตระหนักถึงความสำคัญที่คนไทยต้องร่วมมือกับมิตรประเทศอาเซียน รู้จุดเด่นจุดด้อยของประเทศเรา เข้าใจตนเอง เกิดความภูมิใจ และไม่ลืมพื้นเพความเป็นมา เพื่อเตรียมตัวเปิดรับการเป็นครอบครัวใหญ่ในอนาคตอย่างรู้เท่าทัน

ชนาท อัมมาร์ักษ์

สารบัญ

บทที่ 1 คาบสมุทรมลายูนับแต่อดีต	8
ทำความรู้จักคาบสมุทรมลายู	9
ประวัติความเป็นมา	10
ชาติพันธุ์ในคาบสมุทรมลายู	11
นักเดินเรือชาวอินเดีย	12
คาบสมุทรมลายูในประวัติศาสตร์จีน	14
อัตลักษณ์ของคนมลายู	19
มะละกา ต้นกำเนิดชาวมลายู	20
การเปลี่ยนแปลงของสังคมมลายูในยุคอาณานิคม	23
ความสัมพันธ์ต่อประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน	24
ของดีท้องถิ่นคาบสมุทรมลายู (OTOP)	34

สารบัญ

บทที่ 2 คาบสมุทรมลายูกับการก้าวสู่นาครต	47
ความสำคัญในการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	48
แผนพัฒนาและการดำเนินงาน	48
จุดแข็งและจุดอ่อนแต่ละประเทศในคาบสมุทรมลายู	51
การเปลี่ยนแปลงหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	54
บทบาทและศักยภาพภาคใต้ของไทยในเวทีอาเซียน	61
โครงการในอนาคต	63
ดัชนีคั่นคำ	66
บรรณานุกรม	70

บทที่ 1

คาบสมุทรมลายู นับแต่อดีต

ทำความรู้จักคาบสมุทรมลายู

คาบสมุทรมลายูเป็นเส้นทางเดินเรือที่สำคัญมาตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน มีท่าเรือขนส่งสินค้าและจุดพักสินค้าที่สำคัญที่สิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศพ่อค้าคนกลางในการขายสินค้า เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าปลอดภาษี และเป็นท่าเรือน้ำลึกที่มีขนาดใหญ่และทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งในปัจจุบัน ส่วนที่แคบที่สุดของคาบสมุทรมลายูหรือแหลมมลายูนี้นั้นอยู่ในประเทศไทยคือ “คอคอดกระ” หรือ “กิ่วกระ” อยู่ในเขตบ้านทับหลี ตำบลละมู อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง และอำเภอสวี จังหวัดชุมพร ประมาณกิโลเมตรที่ 545 ของทางหลวงหมายเลข 4 ห่างจากเขตเทศบาลเมือง 66 กิโลเมตร ซึ่งมีความกว้างเพียง 44 กิโลเมตรเท่านั้น

ภาพวาดการเดินเรือในคาบสมุทรมลายูในอดีต

พรมแดนและลักษณะทางภูมิศาสตร์

คาบสมุทรมลายู หรือ แหลมมลายู เป็นคาบสมุทรขนาดใหญ่ที่อยู่ใต้สุดของทวีปเอเชีย และมีอาณาเขตกว้างขวาง

ทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือ คือ ส่วนใต้สุดของประเทศเมียนมาร์ ตอนกลางและตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ภาคใต้ของประเทศไทย ตอนใต้ทั้งหมด คือ ส่วนของประเทศมาเลเซีย เรียกว่ามาเลเซียตะวันตก (ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งของคาบสมุทรมลายู) และเกาะที่อยู่ใต้สุด คือ ประเทศสิงคโปร์

ประวัติความเป็นมา

เนื่องจากแผ่นดินแหลมมลายูนับเป็นถิ่นที่อยู่ของชนพื้นเมืองและชนชาติที่อพยพมา จึงทำให้มีสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากดินแดนภาคกลางของประเทศไทย นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นที่ที่มีพ่อค้าชาวอินเดียและนักเดินทางที่พากันล่องเรือไปมาค้าขายตามเมืองต่าง ๆ จึงทำให้ความรู้และวัฒนธรรมของชนชาติที่เจริญกว่าเดินทางไปมีอิทธิพลในชุมชนต่างเมืองจนมีการสร้างอาณาจักรขึ้นในที่สุด

เมื่อประมาณ 3,000 ปีก่อนคริสต์ศักราชนั้น ชนชาติกลุ่มโปรโต - มาเลย์ (Proto - Malays) ที่เชื่อกันว่าอาศัยอยู่ทางตอนใต้ของมณฑลยูนนาน ได้อพยพเดินทางมาอยู่ที่ดินแดนคาบสมุทรมลายูแห่งนี้ ส่วนจะเดินทางตามลำแม่น้ำอิรวดีอย่างชาติมอญหรือแม่น้ำโขงอย่างขอมนั้นไม่มีหลักฐานแน่ชัด คนกลุ่มนี้น่าจะใช้เวลาเดินทางยาวนานและนำเอาวัฒนธรรมของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ยุคหินมาด้วย ดังนั้น เมื่อประมาณ 2,500-1,500 ปีก่อนคริสตกาล คนกลุ่มนี้ที่กระจายอยู่ตามพื้นที่บนบกและเกาะต่าง ๆ เช่นที่เมืองกลันตัน จึงถูกจัดเป็นมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์สมัยยุคหิน

ชาติพันธุ์ในคาบสมุทรมลายู

นิกริโต (Negrito) คือชนพื้นเมืองของมลายู เมื่อมีผู้คนจากแหล่งอื่นเข้ามาอาศัยพื้นที่นี้มากขึ้น ชาวนิกริโตก็พากันอพยพเข้าไปอยู่ตามป่าเขา คนท้องถิ่นจะเรียกนิกริโตว่า **เซมัง (Semang)**

ชาวนิกริโตในจังหวัดตรัง

หรือ**โอรังอาสลิ (Orang Asli)** เป็นมนุษย์ผิวดำตัวเล็ก สูงไม่ถึง 5 ฟุต มีประมาณ 3,000 คน อาศัยอยู่ในป่าเมืองไทรบุรี เปรัก และกลันตัน และจังหวัดตรัง ประเทศไทย

ซาไก (Sakai) หรือ **ซินอย (Senot)** เป็นพวกที่มีความเจริญกว่าพวกนิกริโต มีขนาดสูงกว่า ผิวสีน้ำตาลอ่อน ผมดำหยักหยิกเป็นลอน รูปร่างเตี้ย บอบบาง มีความชำนาญในการล่าสัตว์ รู้จักขัดหอกปลายอาบยาพิษทำจากยางไม้ คนกลุ่มนี้มีประมาณ 25,000 คน อาศัยอยู่ในเมืองเปรัก ปาหัง สะลังอร์ เนกรีเซมบิลัง โดยรวมตัวอยู่เป็นกลุ่ม ปลูกบ้านใต้ถุนสูง หลังคามุงด้วยใบจาก ผังบ้านใช้ไม้ไผ่ขัดหรือสับเป็นตับฟาก นิยมอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำ รู้จักถางที่ เพาะปลูกข้าวเจ้า ข้าวฟ่างกล้วย ผู้หญิงซาไกทำหน้าที่หาหัวเผือก หัวมัน กลอย และผลไม้ และล่าสัตว์ จับปลา กุ้ง หอย ตามลำน้ำ ส่วนผู้ชายนั้นทำการเพาะปลูกโดยเอาไม้แหลมขุดหลุม พวกซาไกนี้จะนำของป่าไปแลกเสื้อผ้า มีด ขวาน เกลือ จากพ่อค้ามาเลเซียและชาวจีน ซาไกที่อาศัยอยู่ที่อำเภอธารโต จังหวัดยะลา ได้รับพระราชทานนามสกุลจากสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ว่า “ศรีธารโต” แต่ปัจจุบันซาไกธารโตส่วนใหญ่ได้อพยพไปอยู่ในมาเลเซีย ด้วย

ชาวโอริงอัสลี

เหตุผลด้านที่ทำกินและวิถีชีวิตที่ดีกว่า ประกอบกับเหตุผลด้านความไม่สงบ

จากุน (Jagun) หรือคนป่า เป็นคนพื้นเมืองเดิมของมลายู มีรูปร่างเตี้ยและดำกว่า มีภาษาพูดเป็นภาษาโบราณ อาศัยอยู่ตามป่ามีอาชีพประมง

เป็นพวกนับถือผีสาวงามไม้

ยูเรเชีย (Eurasia) เป็นกลุ่มคนสายเลือดที่สืบเชื้อสายมาจากพวกโปรตุเกส ที่ยกกำลังมารุกรานมะละกาในคริสต์ศตวรรษที่ 16 เช่น พวกบูกิส ซึ่งมีถิ่นเดิมอยู่ในหมู่เกาะเซเลเบสที่เป็นนักเดินเรือที่เชี่ยวชาญ รวมทั้งมีพวกอาหรับที่เดินทางมาจากตะวันออกเฉียงใต้ของอาระเบีย และชนชาติที่เดินทางมาจากกลุ่มประเทศตะวันออกไกล

ด้วยเหตุนี้ ดินแดนของมลายูจึงมีชนชาติพื้นเมืองอาศัยอยู่ส่วนหนึ่ง และมีชนชาติอื่นพากันเดินทางเข้ามาภายหลัง และได้นำศาสนาอิสลามเข้ามาเผยแผ่จนศาสนานี้รุ่งเรืองในคาบสมุทรมลายูในที่สุด

นักเดินเรือชาวอินเดีย

คาบสมุทรมลายูแห่งนี้ถือว่าเป็นเส้นทางเดินเรือมาแต่ครั้งโบราณ ด้วยมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านตลอดเวลา นอกจากมีพวกโปรโต - มาเลย์ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์เดินทางมาอยู่ตามเกาะและขึ้นฝั่งแล้ว ยังมีชาวอินเดียแล่นเรือข้ามอ่าวเบงกอล

จากชายฝั่งโคโรแมนเดลซึ่งอยู่ทางอินเดียตอนใต้ มาจอดเรือที่คาบสมุทรมลายู คือ ระหว่างเมืองตรัง และเมืองไทรบุรี (เกดะห์) เนื่องจากเป็นพื้นที่เหมาะสำหรับกำบังลม ซึ่งเรือสินค้าของพ่อค้าเหล่านั้นจะต้องจอดพักรออยู่ จนกว่าลมมรสุมจะเปลี่ยนเส้นทางเดิน เพราะต้องอาศัยลมมรสุมนั้นพัดเรือกลับบ้านหรือใช้เดินทางต่อไป ดังนั้น พ่อค้าจึงนิยมใช้จุดนี้จอดเรือพักหลบมรสุม

ภายหลังพ่อค้าชาวอินเดียได้พบว่าสินค้าที่บรรทุกเรือข้ามทะเลมานั้นสามารถนำขึ้นฝั่ง เพื่อข้ามคอคอดกระไปลงเรือที่จอดรออยู่ฝั่งตะวันออกได้ ซึ่งประหยัดเวลาและเป็นเส้นทางที่ทำให้ปลอดภัยจากการถูกดักปล้นสินค้ากลางทะเลเมื่อเรือผ่านทางช่องแคบมะละกาด้วย

สาวชาวอินเดีย - มาเลย์

ต่อมาใน พ.ศ. 543 ชาวอินเดียได้เดินเรือติดต่อค้าขายตามเมืองชายทะเลคาบสมุทรมลายูมากขึ้น จึงเห็นว่าเมืองไทรบุรี หรือเมืองเกดะห์นั้นมีพื้นที่เหมาะสมที่จะตั้งถิ่นฐานค้าขายหรือเป็นจุดพักสินค้าในแถบนี้

ต้น พ.ศ. 943 ทางตอนเหนือของคาบสมุทรมลายูได้มีการตั้งอาณาจักรขึ้นและเริ่มรับอารยธรรมจากอินเดียโบราณ ทำให้ชาวมาเลย์นับถือศาสนาฮินดู และนำวัฒนธรรมมาปรับปรุงและอยู่ร่วมกับพ่อค้าชาวอินเดียที่เดินทางมาติดต่อค้าขาย และจากเมืองนี้ยังสามารถเดินทางต่อไปยังเมืองปัตตานีได้

กลางปี พ.ศ. 1343 มีการตั้งเมืองของชาวอินเดียขึ้นตามดินแดนต่าง ๆ ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พงศาวดารจีนระบุว่าวัฒนธรรมอินเดียนั้นได้แพร่หลายไปตามดินแดนต่าง ๆ เนื่องจากนักเดินทางชื่อ **อี้ชิ่ง** (I - Ching) ได้แวะที่ป่าเลมับังของอาณาจักรศรีวิชัย เมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 7 ได้มีบันทึกถึงการรับพุทธศาสนาจากอินเดียว่า

“มีพระภิกษุสงฆ์ในพุทธศาสนามากกว่า 1,000 รูป ต่างศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยเช่นเดียวกับอินเดีย” และภาษาที่ใช้ติดต่อกันนั้นเป็นภาษาสันสกฤต โดยมีการเรียกชื่อเดือน และมีการใช้มาตราชั่ง ตวง วัด แบบอินเดียด้วย

คาบสมุทรมลายูในประวัติศาสตร์จีน

มีหลักฐานจากจดหมายของจีนราชวงศ์เหลียง (พ.ศ. 1045-1099) และพงศาวดารจีนในสมัยราชวงศ์ถัง (พ.ศ. 1161-1449) และบันทึกต่าง ๆ ของชาวจีน ได้บันทึกชื่อเมืองและอาณาจักรต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลของแหลมมลายูปรากฏมากมาย เช่น เตียนซุน หรือตุนซุน ลังยาเสียว พันพัน จี้ตู ดันตัน ตามพรลิงค์ และตักโกละ เป็นต้น ชื่อเมืองเหล่านี้มีความสำคัญในสมัยโบราณ ดังนี้

เตียนซุน เรื่องราวของอาณาจักรหรือรัฐเตียนซุนนี้ ปรากฏชื่อในจดหมายเหตุจีนสมัยราชวงศ์เหลียงเมื่อปี พ.ศ. 1045-1099 ซึ่งอ้างอิงมาจากบันทึกคังไถ และซุยยง ซึ่งเป็นราชทูตชาวจีนในสมัยราชวงศ์เว่ย ที่เดินทางไปเจริญพระราชไมตรีกับอาณาจักรฟูนัน ทั้งสองได้บันทึกถึงเมืองโบราณในแถบทะเลใต้ที่ตั้งอยู่ในคาบสมุทรมลายู โดยได้สอบถามจากนักเดินเรือที่พบระหว่างทาง ต้นฉบับที่เป็นบันทึกเดิมนั้นสูญหายไปแล้ว แต่ข้อความนี้ได้มี

การอ้างอิงไว้ในจดหมายเหตุอื่นที่คัดลอกไว้

“เตียนซุนนั้นเป็นเมืองโบราณที่มีความเก่าแก่ที่สุด ตั้งอยู่ในคาบสมุทร
มลายู เป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่ที่มีความเจริญรุ่งเรืองและมีความสำคัญมาก เมื่อ
พุทธศตวรรษที่ 8 มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลทั้งสองฝั่งจึงทำให้เป็นเมืองที่มี
อำนาจในการดูแลเส้นทางค้าขายของเรือสินค้าต่าง ๆ ที่เดินทางในมหาสมุทร
อินเดีย และมหาสมุทรแปซิฟิก ทำให้เตียนซุนแห่งนี้กลายเป็นศูนย์กลางการค้า
ที่สำคัญแห่งหนึ่ง ด้วย
เหตุที่มีคลังเก็บสินค้า
หลายประเภท”

สถานที่ตั้งเตียน
ซุนนั้น สันนิษฐานว่า
อาณาจักรหรือรัฐที่ตั้ง
อยู่บริเวณอ่าวบ้านดอน
ซึ่งเป็นเมืองท่าชาย
เก่า โดยมีอาณาจักร

ย่านชุมชนจีนในมะละกา

ทะเลทั้งสองด้าน ด้านตะวันออกจดทะเลจีนใต้ บริเวณอ่าวบ้านดอนมีเมือง
ต่าง ๆ ตั้งอยู่ยาวตลอดตามฝั่งตะวันตก พื้นที่ทางทะเลนี้ได้ใช้เป็นเส้นทางเดิน
เรือสินค้าระหว่างอินเดีย อาหรับ และจีน โดยแล่นเรือผ่านช่องแคบมะละกา
ช่องแคบซุนดา และมีเส้นทางข้ามทะเล หรือคาบสมุทรข้ามมายังอ่าวบ้าน
ดอนได้หลายทาง เช่น เส้นทางจากตะกั่วป่ามาอ่าวบ้านดอน เส้นทางจาก
คลองท่อมมาอ่าวบ้านดอน เป็นต้น

แหล่งโบราณคดีในบริเวณนี้ชี้ให้เห็นว่า ที่แห่งนี้เป็นเมืองท่าสำคัญที่
มีบทบาทในการค้าขายทางด้านฝั่งทะเลตะวันตกและฝั่งทะเลตะวันออก เช่น

- แหล่งโบราณคดีบ้านทุ่งตึก (เกาะคอเขา) ที่อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา

- แหล่งโบราณคดีควนลูกบัต ที่อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

ป้อมชานอาภุสติน ผลงานชาวดัตช์

- แหล่งโบราณคดีวัดอัมพาวาส ที่อำเภอท่าชนะ จังหวัดสงขลา
- แหล่งโบราณคดีบ้านแหลมโพธิ์ที่อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งพบร่องรอยการนับถือศาสนาพราหมณ์ในชุมชนโบราณ และพบศิลปกรรมรูปพระวิษณุทำด้วยศิลาที่เก่าแก่สุด สร้างราวพุทธศตวรรษที่ 10-11 ที่วัดศาลาทิง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี

นอกจากนี้ ยังพบประติมากรรมรูปพระวิษณุศิลา 2 องค์ในถ้ำสิงขร อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งได้รับอิทธิพลศาสนาพราหมณ์จากวัฒนธรรมอินเดีย เป็นรูปพระวิษณุที่เป็นประติมากรรมแบบเดียวกับรูปพระวิษณุที่พบในบริเวณลุ่มแม่น้ำกฤษณา เขตปกครองของราชวงศ์อักษวากู เมืองนาคาชุนโกณฑะ เมื่อพุทธศตวรรษที่ 8-9 และยังพบพระพุทธรูปสลักจากศิลา อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช และพระพุทธรูปหล่อสำริด 2 องค์ พบที่อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี องค์หนึ่ง และอำเภอสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส อีกองค์หนึ่ง ซึ่งรับอิทธิพลจากลุ่มแม่น้ำกฤษณา เมื่อพุทธศตวรรษที่ 11

จิดู หรือ เชียะไ้ว เรื่องราวของอาณาจักรหรือรัฐจิดูหรือเชียะไ้วนี้ ปรากฏในจดหมายเหตุจีนสมัยราชวงศ์สุย (พ.ศ. 1131-1161) ที่บันทึกว่า กษัตริย์จีนนั้นได้ส่งราชทูตไปเจริญทางพระราชไมตรีกับรัฐเชียะไ้ว ใน พ.ศ.

เนื้อหาภายในเล่ม: -

- ประวัติความเป็นมาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้
- พรหมแดนกลุ่มจังหวัดที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน
- ศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากประเทศเพื่อนบ้าน
- ผลิตภัณฑ์ OTOP ของกลุ่มจังหวัด
- เป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจหลังการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เพื่อการศึกษาค้นคว้าและมีไว้ในห้องสมุด

ISBN 978-616-7797-34-2

9 786167 797342

ASEAN
Community